

Román esküvő

Tavaly év elején kiderült, hogy anya fiútestvére, Paul (Pál) házasodni készül a nyáron. Édesanyám egyből elújságolta a remek hírt, amelynek örültünk, hiszen már három-négy éve nem láttuk a mamánkat, és ez az alkalom lehetőséget adott a találkozásra.

Egy csodaszép hajnalon elindultunk Romániába. Az utat, most nem részletezném.

Mikor odaértünk, mindenki megölelt, megpuszilgatott, és örültek nekünk! Néhány nap leforgása után eljött a nagy esemény, az esküvő! A tanúknak apát és anyát kérték fel.

Elsőként a polgári esküvő történt meg, melyet egy nénike gyorsan elhadovált, románul. Kb. ennyit értettem belőle: Sunteți căsătorit! Igen, semmit.

Majdan délután jött az egyházi esketés. Nagyon megható ünnepségben lehetett részünk: a pap bácsi mondott előtte pár szót, és összeadta az ifjú párt, immáron véglegesen: „Ceea ce Dumnezeu leagă împreună, omul nu ar trebui să despartă!” (Amit egyszer Isten összeköt, azt ember szét ne válassza!)

A templom után elmentünk a faluházba, ott folytatódott tovább a bulival az esküvő. Ami megfogott, hogy volt szárazjég, ami ilyen hideg füstöt árasztott. Innen sajnos sok emlékem nem maradt, hiszen Unokatestvéreimre, Renire és Vladra vigyáztam. Később apa szülei hazavittek.

Nekem, hogy őszinte legyek, a román esküvő nem nagyon tetszett, de ez nem is lényeges, a legnagyobb örömet az okozta, hogy együtt volt az egész család.

Iancu Martin

Izsák Imre Általános Iskola

8.a

